

Neyyir Arıbaş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

08.02.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Türkler Orta Asya'dan Anadolu'ya geldiklerinde çeşitli boylar halinde göçer – konar olarak yaşıyorlardı. Bu boylardan birisi olan Oğuzların Bozok kolu da aynı şekilde yaşantısını sürdürüyordu. Oğuzların Bozok kolunun Bayat boyundan olan Karaca Bey, kendi soyundan olan Bozok Türkmenlerini ve yakın boyları toplayarak bir beylik kurdu. Bu beylik, tarihimizde 1339 – 1522 yıllarında Elbistan – Maraş, Yozgat ve çevrelerinde hüküm süren Dulkadiroğulları beyliğidir. Yazarın soyu da Dulkadiroğulları ve Karaca Bey'den gelmektedir.

1353 yılında Mısır'lılar kalabalık bir ordu ile Karaca Bey'e saldırırlar. Yapılan savaşta Türkmen ordusu yenilgiye uğradığından dolayı, Karaca Bey Kayseri yöresine çekilir. Burada da Moğolların şiddetli saldırılarına yenik düşer ve teslim olur. Bir grup Türkmen, Kayseri'den Yozgat'a geçerek burayı yurt edinmeye karar verirler. (Ailenin göç yolu Yozgat-Akdağmadeni, Çorum-Sungurlu-Boğazkale, Aksaray-Sürçek yaylası, Konya-Karapınar, Aksaray-Mezgit, Aksaray-Baymış(Karacaoğulları) , Baymış kökenli Aksaray çevresinde yayılmalar olmuş ve bir kol da Tarsus'a gitmiştir.) Karaca Bey'in oğullarından olan ve büyük büyük dede Hacı Ahmet Koca'dır. Tarihte Hacı Ahmet ve Koca Ahmet olarak bilinmektedir. Hacı Ahmet Koca bu yolu izler, göçerek Aksaray yöresine gelir ve burada yerleşir. Aksaray'a gelenler içinden bir grup yine göçerek Tarsus'a gider ve burayı yurt edinirler.

Aksaray'a yerleşen Koca dededen Kuru Yusuf, Kuru Yusuf'tan Hacı Feyzullah, Hacı Feyzullah'dan da Çapan Hoca ve Çapan Hoca'dan da, yazarın babası Enver olarak, soyu böylece devam ederek gelmiştir. Soyadı kanunu çıkmadan önce onlara Aksaray'da, Dulkadiroğlu beyi Karaca Bey'den dolayı Hacı Karacaoğulları derlermiş. Ancak, kanun çıktıktan sonra Arıbaş soyadı almışlar. Ayrıca, soyları "Hacılar" olarak da bilinmektedir.

Yazarın annesi de Türkmen boyundan gelmekte olup, Aksaray'da "Oruçlar" adı ile bilinen soydandır.

Neyyir ARIBAŞ Aksaray'da dünyaya geldi. Babasının memuriyeti nedeni ile Edirne'ye gittiler. Daha sonra Ankara'ya geldiklerinde akrabalarının da bulunduğu İskitler semtinde ikamet ettiler. Buradaki Yeni Turan İlkokuluna ikinci sınıftan başladı.

Bu okulda dördüncü sınıfta okurken yerli malı haftası kutlamaları yapıyordu. Öğretmenleri yerli malı haftası ile ilgili olarak resim, şiir, kompozisyon yarışması olduğunu, isteyen katılabileceğini söyler. Bunun üzerine derste yazmış olduğu şiirini öğretmene verir. Yarışmada yapılan değerlendirme

sonucu bu şiirin birinci geldiği ilan edilir. İşte o günden sonra şiirle olan muhabbeti başlar. Yazdığı şiirlerden beste çalışmaları da yapar. Hacettepe Üniversitesinden Maden Mühendisi olarak mezun oldu... Çeşitli dergilerde şiirleri yayınlanmakta iken "İnciler " isimli şiir kitabının basımını yaptı.

Bir dönem "Türkü Yeli" isimli bir müzik gurubu da kurarak müziğini herkesle paylaşmıştır. Bestelerinden oluşan "Güneş Doğdu" albümünü çıkartmıştır. Sanatsal faaliyetlerine değişik dalları da ekleyerek yaşamını devam ettirmektedir.

...Şahsenem...

Şıranada üzümler çiğnendikçe sırası akınca
Teşterde pekmez köpüğü kabarıp da taşınca
Çömçelerle alınıp, bir taraftan da aside yapınca
Bağ çubuklarının aleviyle aydınlanınca ay yüzü,
Belikleri pürçük pürçük kâküllerinden süzülür Şahsenem'in...

Çıtlıklar kazılır baharda, dürüm dürülür yufkalarca
İğdeli'nin üst yamaçlarında çiğdem, tülü de kazılınca
Sinilerle gelen doğramaçlar, yetişmez onca kaşığa
Loğusalara götürürken guymağı, iç çektirir ya insana,
Kömbesinin buğusu çömlekteki sızgıta karışır Şahsenem'in...

Koyun sürülerimiz yayılımdan gelir acı kuyuya
Enikler önünde çobanın, dertli kavalıyla keçesi omzunda
Bir şenlik kopar, gelinlerin helkeleri kuyuya salışıyla
Lepe aş için cingil şingirtileriyle sütler sağılırken,
Yakut rengi kadife üç eteğinde oylumlu nakışları Şahsenem'in...

Neyyir Arıbaş

.Roza

Ezilir ve çiğnenirken duygular
Yerlerde sürünür de
büyük sanılan sevdalar
Düzeysiz bir savaşın salvolarını
vurur da vurur
Perişan olmuş bedenler de
bir dal gibi kurur
Uzaklara dalgın bakan gözlere
umut ışığı
beklenir
Çaresizce
el sallanırken boşluğa,
Ekvator'dan da öteye
bir selam bile,
gider mi acep Roza'ya...
Düşlerim de açılmış henüz,
rıhtımdan kalkan gemiyle
Sessizce yol alır dalgalarla
dalga dalga
uzaklara
Fırtınalar kopmuşsa
bilinmez
denizde mi,
yürekte mi?
Bitmeyen geceleri bölen
sessizliğim mi,
ayın şavkı mı?
Umudu bitirmemeli insan
kendini bitirmeden
Kimse görmeden
bir göz kırpmalı boşluğa,
Okyanuslardan da öteye
tebessüm bile,
gider mi acep Roza'ya...
Neyyir Arıbaş

Açık Ocak'ta

Düşümde dolaşan, ürkek ürpermiş tepkili bedenim
İmgeli bakışları gitmeden daha o ela gözlerimin
Bir sabah vaktiydi, daha buğusu çözülmeden çığın
Nehrin çağlayışı gibi akarak geldi üzerime üzerime

Yürek dayanmaz sevdanın meftunu misaliydi çarpan kalbim
Dur diyemezdin, git diyemezdin, olmaz diyemezdin
Aktörü bendim ne çare, kontrolsüz bir serüvenin içindeydin
Vefasız bir yâr gibi hayallerimi yıkarak geldi üzerime üzerime

Hep sevgiye çıkardı ya, hani o yaptığım kireçtaşı yollar
Bizim çeşmemizdi basamaktaki şıp şıp diyen damlalar
Büyük bir ahengin düzeni içindeyken çalışan kazmaçlar
Göğün gürleyişi gibi apansız geldi üzerime üzerime

Kavlaqları, çatlakları izlerken birden uçuverdi kınalı kekliğim
Daha dün derin lağım delikleri arasında ateş çayı içtiydin
O batırlık devasa kayanın ardında manyetoya basmıştım
Yağmurun sağanağı gibi çarparak geldi üzerime üzerime

Bir sabahtı geldi Açık Ocak'ta basamaklar üzerime üzerime
Bir çaresiz, bir umutsuz, bir amaçsız, bir perişan bakışlardı
Cemal çavuş ve diğer tüm madencilerin hepsi de oradaydı
Her biri savaş meydanında, sanki Mustafa Kemal'in eratıydı.

Neyyir Arıbaş

Ana

Canım ana
Karnı burnunda beş ay sonra
Güzelliğini vereceksin ona
Tutacak ellerinden,
Anne diyecek sana
Kıvrım kıvrım olacak saçları,
Dudakları alev rengi, senin gibi
Öpecek pamuk tenini
Annelerin güzeli
Çocuğumun anası
Karım....

Neyyir Arıbaş

Anne

Ocak başında serçe parmağını tutup
Nur yüzüne bakıp dururdum
Kulağım sesinde, tatlı ninnilerinde
Kucağında besledin, büyüttün anne

Ateşli hastalıklarda başucumda bekledin
İlaçlarla,, dualarla, sevginle iyileştirdin
Üzüntülerde, rahatsızlıkta hep yanımda
Gözyaşlarınla ortak oldun anne

Önlük diktin okula gönderdin
Hep yollarda gelişimi gözledin
Ders çalışırken gece yarılarında,
Yanımda bana arkadaş oldun anne

Senin varlığın ruhuma nefes
Ne olur her gün meltem gibi es
İğde çiçeği gibi çeksem içime
Kutsal varlığımsın anne

Neyyir Arıbaş

Aynı

Geçmiyor günlerim
Hep aynı günde gibiyim
Her gün görüyorum bu yerleri
Yüzler aynı, insanlar aynı
O yatakta yatıyorum hep yalnız
Aynı yatakta görüyorum rüyaları, hep aynı
Dört katın merdivenlerini çıkıyorum
Basamakları aynı.

Geçiyor ayak bileklerime kalın demir halka
Hapishanede yaşıyor gibiyim
Her gün çekiyorum bu zincirleri
Prangalar aynı, parmaklıklar aynı
Koğuşta sabahlıyorum gece yalnız
Yaşamın tekdüzeliği hep aynı
Dört duvar arasında dolaşıyorum
Bekleyen gardiyan aynı.

Neyyir Arıbaş

Ayrılmasın Senden

Al bir parça beni bu yerden,
Gözlerim dalgın beklerken.
Tut gözlerimi gözlerine,
Ayrılmasın senden.
Çek bir parça kollarımı havadan,
Ellerim boş beklerken.
Tut ellerimi ellerinle,
Ayrılmasın senden.
Bak bir parça bağrımdaki sese,
Kalbim seninle atarken.
Tut kalbimi kalbinde,
Ayrılmasın senden.
İşte bir parça uzaktayım senden,
Herşeyimle seninken.
Tut beni yanında,
Ayrılmasın senden.

Neyyir Arıbaş

Babam'a

Günüme ışıyan güneşsin
Geceyi yırtan ay ışığı
Zor günlerin imdadı,
Ruhuma dost babamsın sen

Damarlarımda olsan da, özlemsin
Dilimde her gün söylemsin
Engellerimi aşar duaların
Fikrime dost babamsın sen

Külünden diriltirsin cansızı
Tatlı dilin yola getirir arsız
Daralan sinelerin nefesi,
Benliğime dost babamsın sen

Neyyir Can'a cansın sen
Mevlam gibi yar'sın sen
Kanayan yarama deva,
Yüregimi ferahlatan babamsın sen

Neyyir Arıbaş

Bahar

Dağlarına bahar ekdim
Gelince zamanı açsın diye
Zirvesinde karlar eridi
Can suyu oldu yeşerdi yapraklar bile.

Güneş hayat verdi doğaya
Her taraf bezendi çeşit çeşit boya
Evlerimize girdi, oldu bize deva
Sular buharlaştı, bulutlar döndü suya

Rengarenk evlerimiz ısıll ısıll
Parklar bahçeler bizi bekler
Ormanlar gökyüzüne doğru yemyeşil
Bol oksijen, temiz hava bizi bekler.

Neyyir Arıbaş

Baymış'ta Bahar

Bahar gelmiş
penceremden dışarıdaki dünyaya
hissederim
silerken
parmaklarımla
o pusunu soğuk camın.
salınarak
bir turna geçer gider
masmavi g ğ m zden
o y re selam götüren.
el sallarım
uzaklara bir yerlere,
kendimden
dışarı bakarak...

Bahar gelmiş
bu canlanışla coşkuyla  ağlayışa sebep
oysa buruk pastel rüyalarda gezinen
gizli hanelerinde labirentin gönlüm.
 ırpınır  ırpınır k r dehlizlerinde hayatın,
bir uyanış o apansız bu gün...

Bahar gelmiş
memleketime,
dağlarında  ığdem  iğekleri
düz tepeden kekik rayihaları salınır,
ufukla birleşik
uzadıkça uzun yeşil ovaya.
derin
dereden
getirirler kar'ı kovayla
sayıklayan
yürekleri soğutmaya...

Neyyir Arıbaş

Bir akşam üstü

Kaplan gözlerin çaldı kalbimi
Yıllar öncesi gençliğimin arifesinde
Şimdi değil sana olan tutkunluğum
Bir akşamüstü tanıştık mazide seninle

Neşeyle, sevgiyle doluydu yüreğim
Tanrı'dan istediğim bir sendin meleğim
Ne çare yalnızlık giydiğim hüküm oldu
Bir akşamüstü tanıştık mazide seninle

Altın saçların gözlerimi kamaştıran, kör eden
Hayallerim, seninle bana bir dünya yaratan
Yaşadık yıllarca dilediğimizce rüyalar şehrinde
Bir akşamüstü tanıştık mazide seninle

İşte karşımda duran sen değil misin şimdi
Erişemiyorum sana, öyle uzak durma
Bulmuşken kaybetmek zor gelir insana
Bir akşam üstü ağladık seninle....

Neyyir Arıbaş

Bir gün

 ekik gözlerde siyah inciler
Gecemde parlayan yıldız gibiler
Uyanılan hep düşlerde, hayallerde
Bir gün onlar da kayıp gidecekler

Ne yıldız kalacak ne ay, ısıyan
Gözlerin bana her gün mey taşıyan
Ayrılıklarla dolu bu yaşam
Bir gün son bulacaktır inan

Gözlerinde yaşanır gecenin siyahlığı
Bütün duygularındır kaynağı
Duyulan böyle bir hazzı
Bir gün olur tadarım elbet....

Neyyir Arıbaş

Bir Mektup

Yar tanesi...; geceler sessiz, düşünceli, hayal ve rüyalar kenti olur hep. İşte ben, o sessizlikte düşüncelerde, hayaller ve rüyalar kentinde çok günlerim, aylarım, yıllarımın dakikaları hep ağır, madur, yalnızlık içinde sokak kaldırımlarının bozuk taşları üzerinde sade, meftun bir halde, divane bir edâ ile güzel hayaller kurmaya başlarken sesler gelir kulağıma, fısıltılar, bağrışmalar, feryatlar. Durmak bilmez o sızının sebebi, bir tanem bilinir mi? Güzel düşler kurarken hep o anlaşılmaz karanlık şehirde gezdim ben. Belki Mecnun da gezmişti böyle benim gibi, Leyla - Mevla diye yanarken.

Yar tanesi...; bu şehirde kapılar her gün çalınır postacı tarafından, insana umut ve neşe vererek.... Gayri bu güzel tablolar çoktan indi duvarlardan. Köşe sokağı altı numarada kapısı iki kilitli, yeşil perdeli, küçük camlı pencere denize nasıl dalgın bakıyorsa ben de oturmuş dalgın, ufuktan doğan yeni sabah güneşini, üç dalgalı radyomdan gelen hafif müzikle, düşlere, hayallere dalıp, seyrediyorum. O, umut ve neşe veren, her gün bu saatlerde geçer buralardan yukarı mahalleye doğru.... Uğrak verir mi hiç kuzey kutbunda ıssız bir adaya, bir sandal, bir gemi. Hüzün çökerse içine, inan çıkmaz bir daha. Sarar her yanı, boğar belki, yalnızlığa iter. Yalnızlık nedir, nasıl olur bir tanem. Koca dünya içinde, insan selinde...!

Kar tanem...; karanlıkta sonsuza baktığımda, karmaşık duygularımı, hayallerimi, kitaplarda anlaşılmaz denklemlere baktığımda, ayrılığı, yalnızlığı anımsarken gökte uçan beyaz bir martı görsem, daha yeni tomurcuklanmış gül, açmak için sabırsızlıkla baharı bekleyen papatyaları görsem, hep seni, hep umutlarımı, hep kavuşmayı düşünüyorum. Dışarıda kar yağıyor, sokaktaki insanlar nasıl da üşümüşler. Ellerim cebimde düşünüyorum seni. Kar ne güzel de yağıyor, ne güzel, bembeyaz tenin gibi.... Öptüğümü kimse görmesin.

Neyyir Arıbaş

Bugünlerde

Canım
Düşlerimde değil de, her gün
Teninde buluşmak istiyorsa,
Canım çok sıkılıyorsa,
Seni hissetmek istiyorsa ellerim
Sana dokunmak istiyorsa nefesim
Gölgene ihtiyacı varsa gözlerimin
Bil ki canım
Can çekişir bugünlerde...

Kanım
Engerekler gibi buz kesmişse
Kış uykusu çökmüşse üzerime, ne çare
Kanım kaynamak istiyorsa aslında,
Güneşi gözlüyorsa benimle, sabahlarım
Özlüyorsa sıcaklığını iliklerim
Böyle beklerken seni çırpınan yüreğim
Bil ki kanım
Kupkurudur bugünlerde...

Gülüm
Goncalarca yüreğimde kızılsa
Gül sen, sen de gül olsan da yolsam.
Gülleri toptasam da elimde binlerce sen olsan
Koklasam da her gün içime dolsan
Nefesimi tutsam da hep içimde kalsan
Bırakmaz kollarım böyle sarmışken
Bil ki gülüm
Açacaktır bugünlerde...

Gizem
Girmişse duygulara, gözlerde hırçın eser
Alır beni âlemden, gönül dağarcığımı besler
Bazen neşe, bazen hüznün eder
Özgün ayrı dünyada gezer
Bazen sıyrılısam da bedenimden
Sevgimin ısıdığı gözlerimde
Bil ki gizem
Kaplamis, kuşatmıştır bugünlerde...

Sinem
Yarelenmişse, çaresi yok mu acep
Dökülmüşse, düşmüşse tepeden, bölük pörçük
Ellerinle Yapışmaz mı? Dikilmez mi?
Değil mi ki, Her zaman olduğu gibi
Sana özgü atıyorsa ritmi
Çırpınıyorsa sol göğsümün üzerinde,
Bil ki sinem
Kabarmıştır bugünlerde...

Neyyir Arıbaş

Çamlıca

İstanbul'da güzeller
Hep naz eder üzerler
Dünya'nın gözdeleri
Çamlıca'da gezerler

Çamlıca'nın yokuşu
Yoktur gülün soluşu
Yaktı beni bitirdi
Yarin öyle duruşu

Durağında bekliyor
Hemen haydi gel diyor
Sevgilimin saçları
Çamlıca'da uçuşuyor

Çamlıca'da yürürüm
Yüzüm yüzüne sürürüm
O incecik beline
Sanki sarılarak ölürüm

Neyyir Arıbaş

Döneceğim

Bir mıknatıs gibi çekse beni bu yerler
Biliyorum, sana bir gün döneceğim
Böyle yalnız dolaşsam bana ne derler
Bir gün, bir gün sana döneceğim

Bırakmıyor yakamı artık bu hasret
Biliyorum, elbet sana döneceğim
Böyle geçmez günüm, gönül kahret
Bir gün, bir gün sana döneceğim

Ne hüzün kalacak bende o zaman
Ne sevinç olacak bende coşan
Nereye gitsem benimle olan,
Nasıl olsa bir gün, sana döneceğim

Neyyir Arıbaş

Dört Dörtlük

Havalandırma kuyusundan at beni
Desandreden gel de galeride tut beni
Eğer yorgun argın düştüysen
Gel de serin uzun ayaklarda uyut beni

Vantüp'ün önünde durdum eser seher yeli
Bre zalim yeni geldim başyukarı, sırtım terli
Gözlerim bulut bulut, çisil çisil umut
Çizmemden taşan hangi pompanın seli

Karpit lambamda ayna var, ayna var
Madenci dostum ciğerlerinde kara leke var
Gözlerinden belli kan çanağı sanki,
Sende ince hastalığın izleri var

Gölgem düşmüş önüme, tahkimat düştü sandım
Domuz damında çalış dediler, saray sandım
Yer altına inince baba mı derler adama
Tren gelir hoş gelir dediler de, kandım

Neyyir Arıbaş

Dün

Bahar yüzlüm,
Ben yine seni gördüm
Yine güldün dün.
Saçlarında çiğdem çıkmış,
Dudaklarında gelincik yine
Seviyorum dedin dün.
Gözlerin çağılayan esintisi,
Yine meftun etti beni dün.
Ellerin kar bulutu, yumuşacık
Kalbini duydum,
Heyecanlandım yine dün.
Dolaşmak istedim seninle el ele,
Göz göze, sarmaş dolaş.
Yaşamak istedim seninle, gün,
Ay, yıl.....
Hasretim, açım sana
Doymak istedim sana bakıp.
Bağırarak istedim adını boşluğa,
Bağıramadım, suskunum.
Uyandım çünkü her zamanki gibi yine,
Gördüğüm tatlı rüyadan.

Neyyir Arıbaş

Elif Lâm ...

Kum tanesi
-----rüzgârla
bir başka uzaklara
Bir sonbaharda
Sonbaharın kızıl yaprakları
Kevgir oldu kumeledi.
Akdeniz'de kumsal
----- o
----- ya
Denizle gün doyasıya
mehtaba çıkar yakamozla

Dalgalanır
----- rüzgârla
----- savrulur
----- dalga
----- dalga
----- saçları
O kum
----- benim yüreğim
Savrulan
----- sevgi rüzgârları

Sabah güneşi
----- siması
Lir'den akar
----- nidâsı
Gönülleri okşayan
----- sedası
Yeniden doğuş bu
----- yeniden...

Elif lâm mim
Gösterince
----- zamanını takvim
Sözcükler dökülür
----- yağmurca sicim
Şelde devinen damlalar gibi hiçim
İşte böyle
---- yazılır yıllara tarihim
Avuçlarında dururken kalbim.

Neyyir Arıbaş

Gaziler

Düşmanı attılar da geldiler
Gürleyen şimşeklerde yeldiler
Bükülmeyen gürz oldu bilekler
Vatan minnettar size Gaziler

Kanlarıyla sulandı bu topraklar
Tenlerinde gül açtı nice acılar
Armağan bize bu güzel yarınlar
Vatan minnettar size Gaziler

Eşkılar dağda biten diken
Nice insanları öldürürken
Çapa oldun, toprağımızdan söken
Vatan minnettar size Gaziler

Büyük Taarruzda Türk'ün sesi
Düşmanın ensesindeydi nefesi
Sen gönüllerimizin bir tanesi
Vatan minnettar size Gaziler

Neyyir Can'da mısralarda inciler
Yâr simasını süsleyen o güzel bendiler
Mis kokular gibi gül tenimize sindiler
Vatan minnettar size Gaziler

Neyyir Arıbaş

Gece Saat İki

İki sevgili
Yanar bağrıları
Her gece yarıları
Biter ayrılıkları.
Sabahları
Son bulur,
Tek vücutları
Başlar ayrılıkları.
Yatağa girince
Göz kapakları
Bazen tutmaz
Uykuları.
İki sevgili
Göz kapaklarım
Kavuşun....,
Uykum var....
Neyyir Arıbaş

Gece Saat Üç

Göz kapaklarım zorluyor beni
Yorgunluk ta işbirlikçisi
Bir de hasretlik işkencesi
Kirpikler neylesin....
Beynim itiyor düşüncelere beni
Kalbim de yol göstericisi
Bir de sevda işkencesi
Bedenim neylesin....
Ayaklarım yürütmüyor beni
İşlerim engelcisi
Bir de esaret eklenince
Ben neyleyim....
Bir gece uykusuz
değil, her gece
çekilir
Seninle olursa eğer.
Neyyir Arıbaş

Giz

Masal dünyalarının gizemli d    Zeyna
Martıların kanatlarında gider uzaklara
Saklık ntlerde saklanan saklı duygulara
Karanlıktaki günlerde doğan g ne lere
Siste usulca yol alır yelkenliyle...

En karmaşık girdabında bile beynin
Kılcal damarlarda  ağlayan nehirlerin
Hep en zirvede görünen beyaz karların
Ciğerleri  i iren  zerlik t ts lerin
Kazınmı  granit duvarlarıma siluetin

Nazar değmesin,
Bozmasınlar turkuvaz sihrini
G rmesinler, kapatsın herkes gözlerini
Bir boşlukta, ayrı bir dünyada gibi
  ime aldım, saklarım kalbimde seni.

  indeyiz, hoyratça gelir Troya'nın kısırağı
Yel değirmenlerine karşı Eros'un okları
Destina diye eskilerden esen bir serenadı
Havanın nemi,
Gecenin ateşi söyler, kesilmez ırlayı ları
 liklerimden gitmiyor ürpertisi...

En dumanlısı o, boğar g l  lerin
 endimi dinler gibi tatlı sözlerin
 zleyi im varlığın, bedeninin
Nazar değmesin,
Bozmasınlar turkuvaz sihrini
G rmesinler, kapatsın herkes gözlerini
Bir boşlukta, ayrı bir dünyada gibi
Avuçlarında saklar Neyyir Can seni.

Neyyir Arıbaş

Gözlerim

Sıfır yirmibeş renkli
Bir numara dereceli
Plastik çerçeveli
Gözlüğünün arkasındaki
Gözlerine
Sıfır elli dereceli
Tel çerçeveli
Gözlüğümün arkasındaki
Gözlerim
Sana sevdiğimi söylemedi mi?

Neyyir Arıbaş

Kalıtım

Soyum Karacoğlan'a uzanır bir yandan
Ozanlığım ondandır benim
Bir yandan da Mecnun'a uzanır
Karasevdalılığım ondandır benim
Karacoğlan diyar diyar,
Mecnun çölde aramış Mevla'yı
Ölmüşler, bulamadan Leyla'yı
Bakıyorum da yaşamıma
Ne fayda soya çekmişim....

Neyyir Arıbaş

Karacaoğulları Destanı

Oğuz Han dedemin fırlattığı ok ve yayı
Yay getirenlerdendi Bozokları
Üç oğluydu Günhan, Ayhan, Yıldızhan'ı

Günhan dal sürdü, kök oldu Bayat kolları
Bizim obamız bizim otağımızdı Oğuz Han illeri
Kardeşimiz Kayı, Avşar, Yazır, Beğdili, Salur, Çepni
Bir gün ufukta göründü göç yolları.
Kuşandılar pusatı, atları kilim heybeli,
Yiğitlerimiz yiğit yürekli.

Oğuz Han dedemin ilinden pirimin izinden
Bir Nevruz sabahıydı Ergenekon'dan
Bozkırları, dağları aşılar buz gibi ırmaklar akan
Üzerimizi örten geceleyin ay ışığında kayan yıldızdan
Bir uzun yoldu göçümüz
Kadınlarımız, kızlarımız, oğullarımızla
Sürülerimiz kuzulamış meleşir.

Göç eyledik, nihayet konakladık ovaya
Biz Bayat'lar selam eyledik kardeş Kayı'ya
Kardeşler gider Domanıç yaylasına
Biz bu yanda, onlar o yanda
Merhaba dedik yeni yurdumuz Anadolu'ya

Yurt edindik Maraş'ı Elbistan'ı
Karaca Bey topladı Bayatlarla diğer boyları
Obalar kuruldu, ocaklar yapıldı ve tandırlar ateşlendi
Genişledi yaylalarımız, ovalarımız
Büyüdüler oğullarımız kızlarımız
Sürülerimiz kuzuladı çoğaldı oğlaklarımız
Yiğitler kılıç kuşandı, kısraklarımızla taylarımız
Şölenler oldu kutlandı Dulkadiroğlu Beyliği
Hüküm sürdü bu topraklarda Türk'ün devleti

Gel zaman git zaman nifaklar düştüğü zaman
Osmanlıya tabi oldu yurdumuz Elbistan
Maraş'a vali yapılır Beyazıt oğulları
İşte bundan sonra başlar eza yılları
Bizi yurdumuzdan eden kardeş kavgaları

Ferman cihan padişahınıninsa neylenir
Kanadımız kırılmış bir kere, halimiz böyledir
Dost - düşman, kardeş - zalim olmuş kalbim incinir
Merhamet, yurtlarda vuruldu kolumuza zincir
Esaret içinde âlimlerimiz, olmaz ki mahir

Saymadım, kaç defa kavgamız oldu
Gürz sallandı, yay gerildi meydanlar ok doldu
Kostaktı Bey'im meydanda yıllarca kılıç savurdu
Şahin bakışlı gözlerinde her insan bir şey bulurdu
Şaşkın bir ok geldi acımasızca gözlerinden vurdu

Oğullarımız düştükçe hayattan, bağlarda güller soldu
Yüreğim kabardı gözlerim doldu
Doldu, dolduk, doldular da, göz yaşlar sel oldu

Zoru zorladılar,
Ateşi harladılar
Zalimlere başkaldırdılar
Olamazdı dirliksiz otağlar
Zorladılar
Zorbalar
Bir gün toplandı obalar

Yine göç eyledik yurdumuzdan
Atamızdan, otağımızdan, bağımızdan
Umut yoktu yarınımızdan
Kervanlar dizildi dizi dizi yola
Maraş'ın sahipleri yürüdüler kol kola
Bir kol gider Kayseri ve Ereğli'den yana
Bir kol gider Adana'dan Pozanti'ya

Altı ay sürdü bu çileli yol
Doğduk at sırtında analarımızdan üryan
Kurumuş memelerinde bir damla süte muhtaç
Aç susuz perişan ve de urbasız
Titreyen ırmaklarında donar iliklerimiz
Ağlayan bebelerin ninnileri kulaklarda çınlar
Kurtlar ulur, eşkiya ulur her gece
Ulumalar sarmaş dolaş birbirine karışır
Kurt sarmış bir yandan
Eşkiyalar gelir öbür yandan
Biz av olmuşuz onlar avlanan.
Parçalanan bedenleri kuru derelerde bulunur
Beyaza kaçmış kara gözleri, körpe elleri al al
Kurtlar kuşlar için olmuş bir yal
Karasinekler vızıldaşır şimdi üzerlerinde
Sanki biraz önce öpülen o değildi pamuk eller
Sanki o değildi teninde kokan güller
Aldılar bizden canlarımızı,
Kurban oldular,
Kurban olduk
Kurban bizim halkımız

Altı ay sürüldü aşiretimiz, altı ay hicretimiz
Dağlarda yel oldu savurdu bizi hasretimiz
İnzivaya çekildik bazen, inancımız ve asaletimizdi kalemiz
Sabır, ya sabır, ya sabır çektikçe kanadı yareميز.
Barınağımızdı çadırlarımız,
Gün be gün yaşadığımız, kurup dağıtığımız...
Geceleri haramilere siper olduğumuz
Kardeş sipahilere düşman olduğumuz
Çok sürüler aldılar, nice canlar aldılar
Öldük öldük de yeniden dirildik

Tüm Karaca soyu göç yolumuza serildik.

Yâr eline değmemiş demir eller
Gerilmiş yay ipinde ok çekerler
Yâr içinde barındırmamış gönüller
Dost hançerleriyle kanarlar

Kervanım yol aldı Maraş'tan Adana'ya
Gülek boğazından geçti gitti Pozantı'ya
Nihayet geldik yeni yurt Ereğli'ye
Bilge dedemin devesini çeker Bektik Ali
Bilge dedem işaret eder " kaz öter, kamış biter yere konun "
Aman ha konmayın; keklik öter, kekik biten yere deyi

Geldik Bor'da bir köy Badak'a, kıraç mı kıraç
Aranılan yurdu arar gözlerimiz
Yola devam edilir sulak yerler bulmaya
Varılır kaz öter kamış biter Hortu'ya
Bizim buraya konanlar bilinir Bektik deyi
Başka yerlere de konmuştuk, soyumuz belli
Dulkadiroğlu, Karacaoğlu ve niceleri
Destanlaştık her birimiz, Dede Korkut ile Fuzuli,
Hem Okunur, hem bilinir Neyyir Can gibileri...

Neyyir Arıbaş

Karadeniz

Bir haykırışın dolunayısın yaz günü
Uğuldayan tepelerinde yakamozun
Şabah güneşi gibi doğdun aniden
Ölü canlar yeşerdi topraklardan
Gözlerin gece mavisi, neylerim
Yolumu bulamam kaybolur giderim.

Türkü tadında sesin, goncaya hapsolan
Yanık ezgilerinde dolaşan bir sazın
Sabah güneşi gibi doğdu nur yüzün
Don nehirler çağıladı aniden
Gözlerin gece perisi, neylerim
Yolumu bulamam kaybolur giderim.

Gözleri
Kara
Deniz
Çırpınır
Yüreğimde....

Hilal kaşların, eğilmez sancağıma işlenmiş
Uğruna ölünen o yüksek değerlerin
Rüzgar gibi ürperdi içim aniden
Sevda nameleri döküldü dilimden
Gözlerin grafit ışıltısı, neylerim
Yolumu bulamam kaybolur giderim.

Ruhum gölge olmuş sana bedenimden sıyrılan
O benim, o yanındaki senden olan
Rüzgar gibi esti saçların yüzüme
Dudaklarını hissettim aniden
Gözlerin yağmur bulutu, neylerim
Yolumu bulamam kaybolur giderim.

Gözleri
Kara
Deniz
Çırpınır
Yüreğimde....

Neyyir Arıbaş

Karam

Özlemsin içimde duyduğum
Serap misali uzak
Damarlarımda akan kanımsın
Çıkmazımdaki sorunum
En anlaşılmaz cebir denklemlerimsin.
Gözlerimin ferî,
Dizlerimin dermanı
Yaşam çizgimi çeken kalem
Sazımı konuşturan dil
Gözlerimi yaşartan
Yüreğimi hoplatansın
Karam
 Saçı karam
 Gözü karam
 Kaşı karam
 Kara sevdam.

Neyyir Arıbaş

Küçük Kız

Bir küçücük, minicik kız
Küçücük, kısacık saçları
Minicik elleri
Simsiyah çekik gözleri
O gözleri
Siyah gözleri
Gözlerin ne anlatmak istedi?

Bir gülücük nur, tebessüm ay
Küçücük, güzel yüzü
Minicik pembe dudakları
Şarkı söyler sabahları
O sabah
Siyah gözleri
Gözlerin ne anlatmak istedi?

Bir küçücük, sivri tepede
Küçücük, minicik evleri
Kısacık sokakları
Her gün bekler akşamları
O akşam
Siyah gözleri
Gözlerin ne anlatmak istedi?

Neyyir Arıbaş

Macera

Kulaklarımda rüzgârın uğultusu
Rüzgârda ayazın pusu
Yanaklarım al al kırmızı
Görünen beyazlar,
Duyulan rüzgârsa,
Düşünmek elde değil başka şeyler

Dağlarda dalgalandı kaşkolum
kaşkolumun püskülleri
dalgalandı yüksek dağlarda
dağlar soğuk
dağlar dik
dağlar
dağ....

Neyyir Arıbaş

Öğretmenim

Karanlıkta mum gibisin
Gökyüzünde güneş gibi.
Yüzümdeki nur gibi
Bir ışıksın öğretmenim

Görmüyordu gözlerim
Çok boştu sözlerim
Hep seni özlerim
Bize kılavuzsun öğretmenim

Güzel ahlak, bilgi, beceri
Sevgi, saygı, her şeyi
Örnek aldık biz seni
Bir abidesin öğretmenim

Her zaman bizimlesin
Sınıfımızla bir ailesin
Her sorunumuzla ilgilenirsin
Bize ana kucağısın öğretmenim

Neyyir Arıbaş

Sanki

Dünyada bir sen kaldın mı sanki
Gönlüme girdin, neden sanki
Her gün kapris, ihtiras, ızdırap
Yoluma çıkmış cellatmış sanki

Bir günüm olsun güzel seninle
Çocukça yaşarım bayram ile
Şer mi doldurdun o kalbine
Yalnız günlere kurbanım sanki

Anlaşılmaz duyguların sahibi sensin
Gönlümde yanan alevim sensin
Biraz beni sevmekle dolsun aklın
Boşa çekilen küreklerin sandalıyım sanki.

Neyyir Arıbaş

Sen gelirsin aklıma

Sabahın karanlığında
Aşkı güzel sandığımda
Gözlerim puslandığında
Sen gelirsin aklıma

Beyaz papatyaların güzelliğinde
Mavi denizleri seyrettiğimde
Gözlerim dalgın baktığında
Sen gelirsin aklıma

Karabiberin acısından
Karasevdanın cefasından
Karadutun tadından
Sen gelirsin aklıma

Sılaya bir gül dersem
Bir gün olur buradan gidersem
Hasretim, kavuşmayı düşlersem
Sen gelirsin aklıma

Neyyir Can mutlu ise
Kavuştuğu güzel günde
Bir tatlı söz ile
Sen gelirsin aklıma

Neyyir Arıbaş

Seni

Seni
Hep seni düşünüyorum seni
Seni kucaklıyorum,
Sarıyorum seni.
Gövden pürüzsüz dolaşır elim
Kolun avuçlarımın içinde
Kucağıma oturturum seni
Öper, okşarım
Dinlerim tatlı sesini
Çalabilsem seni
Türkülerimle,
Şarkılarımla
Telli sazım....

Neyyir Arıbaş

Serap

Mevzileri yatak sandım canım
Yattım üzerine dikenli çalılardan
Kuş tüyünden yumuşak geldi kil parçaları....

Kurşunlar vızıldayarak geçti tepemden
Romantik müzik nameleri gibi
Korkudan değil heyecandan
Şarıldım koynumdaki tüfeğime
Öptüm tüfeğimi seni düşündükçe

Bir göründün bir yok oldun serap misali
Cebimde yok bir resmin, bakmak için
Cephede düşünürken seni ölüme yakın

Serap değil yanımda açan yasemin
Denize şavkı düşmüş mehtap kadar gerçek ve güzel
İncitmekten korktuğumdandır,
Bağrıma basmadığım
Öpüp koklayamadığım....

Mevzileri yatak sandım canım
Yattım üzerine dikenli çalılardan
Kuş tüyünden yumuşak geldi kil parçaları....

Neyyir Arıbaş

Sevemezsin

Elleri yanı başındadır
Dokunamazsın
Süzülür manalı gözleri
Bakamazsın
Rüzgarla savrulur saçları
Tutamazsın
Hasreti işlemiştir ruhuna
Koşup öpmek geçer içinden
Gidemezsin
Bir merhaba yasaktır
Selam diyemezsin
Düğümleir boğazın konuşamazsın
O an ölmek istersin
Ölemezsin

Sahil yolu zindan
Ben mahkum sen gardiyan
Acıya boğar beni sevdan
Dayan yüreğim dayan

Neyyir Arıbaş

Sevgi Belirtisi

Ellerim terler
Sıkılğan oynarım parmaklarımla
Yüzümde pembeleşme
Kelimelerimde titreklik
Dilim pelteleşir
Artık ne söylerim bilinmez.

Yüreğim çarpar
Nabzım hızlanır
Kanım hızla akar damarlarımda
Gözlerim dalar
İnzivaya çekilirim sanki
Düşünceler silinir beynimde
Böyle başlamadı mı her zaman
Seninle olduğum zaman.

Neyyir Arıbaş

Sinem

Nevruz'la doğan günsün sen
Güne bakan ay çiçek
Senin adın ne güzel
Sinem mi, Sinem mi?

Dağlarda yel olaydım
Eseydim uzaklara
Kâküllerin savurduğum
Sinem mi, Sinem mi?

Bağımızda mor üzüksün
İki gözüksün gözüm
Hasretle söylenen sözüm
Sinem mi, Sinem mi?

Neyyir Arıbaş

Söz

Seni hep gülerken görmüşüm gülüm
Ağlamak hiç gitmiyor sana
Gözlerinin elası çekmiş almış beni
Yaşları değil gülüm.
Üzölmek hiç gitmiyor sana
Kahrediyor, öldürüyor beni
Sen üzölüp ağlama gülüm
Ben de,
Ben de güleyim,
Ben de biraz
Anlaştık mı?
Neyyir Arıbaş

Süt İçerim

Cin gibiyim cin gibi
Şimşek çakar gözlerimden
Kocaman akıl küpüyüm,
Çünkü süt içerim ben.

Güçlenir bedenim, kollarım
Çeviktir, hızlıdır bacaklarım
Hemen bitiverir gittiğim yolarım
Çünkü süt içerim ben.

Problem çözmek kolaydır bana
Okumak yazmak vız gelir bana
Zekadır benim diğer adım,
Çünkü süt içerim ben.

Mikroplarla küsüm her zaman
Çünkü vitamin deposuyum ben
Sağlık yüzümden fışkırır,
Çünkü süt içerim ben.

Süt besler büyütür beni
Ata'mın yolunda yürütür beni
Aşarım engelleri azgın sel gibi
Çünkü süt içerim ben.

Neyyir Arıbaş

Tezat

Kaç aydır işsizim,
Parasızım.
Asalak böcekler gibiyim
Ekmeğim elden
Suyum gölden
Yaşıyorum işte.
Kaç gündür hasretim,
Sensizim.
Yaşlı ağaçlar gibiyim
Umudum yitik
Dalım kırık
Ölüyorum işte....

Neyyir Arıbaş

Tinton

Çamın kabuğunu oyarlar
İçine tinton koyarlar
Ağlama tinton'um ağlama
Şimdi gelip kulaklarından burarlar.

Uzun kavak üstünde iki tinton
Birbirine eder finfon
Oynama tinton'um oynama
Şimdi gelip kürdan gibi yontarlar

Kayalar takla makla indiler
Üzerine tinton çizdiler
Sızlama tinton'um sızlama
Şimdi gelip fincan gibi oyarlar

Kekliği düz ovaya salarlar
Yanına da tinton koyarlar
Kaçma tinton'um kaçma
Şimdi gelip seni de avlarlar

Neyyir Arıbaş

Uzakta

Aynada görür gibi kendimi bakarken
Cemalin göğ, bulutlardan yukarı yükselirken
Uzakta, çok uzaktasın biliyorum
Ellerim çaresiz yüzüme kapanmış....

Albatros kanatlarım süzülen Eylül yaprakları
Akar gider nehirlerde kuru bir dal parçası
Uzaklara, çok uzaklara biliyorum
Ayaklarım gayesiz yollara kapanmış....

Artık şavkı yok kırık bir cam parçasının
Kayan yıldızlar ayın hilaline doğru aniden
Uzakta, çok uzaktasın biliyorum
Gözlerim fersiz, boşluğa kapanmış....

Hıçkırıklarda boğulan okyanus dalgaları
Eza oldu vücuduma süs tınıları
Uzaklarda, çok uzaklardasın biliyorum
Dudaklarım çaresiz, dualara kapanmış....

Bulutlar getirdi, bulutlar götürdü yağmur gibi
Atlantis diplerinde erişilmeyen bir inci
Uzaklardasın, çok uzaklarda biliyorum
Neyyir Can sevdalı şiirlere kapanmış...

Neyyir Arıbaş

Vakıf

Harman olur buğdayım aş için
Tarlada tohumum uçan bir kuş için
Hangi derde derman olayım çare için
Damlayan sular göl olur vakıf için

Bir elin nesi var? iki el gerek
Önümüze çıkar hep bir engerek
Türlü türlü çıkan sorunlar için,
İmdada yetişen bir vakıf gerek

Ağaç dikilir imece ile orman olur
Dağ başını almış dik yamaçlar duman olur
Her bağın bir bağcısı olur da,
Vakıfsız bir dünya viran olur

Neyyir Can'ım can gelir gayri
Kuruyan damardan kan gelir gayri
Millet el ele birlik olmuşsa eğer,
Düze çıkar dağlar, vakıf olur gayri

Neyyir Arıbaş

Veda

İşte geldim gidiyorum İstanbul
Sokakların kalsın bensiz
Tuzla'n da senin olsun
Adalarda gezdiğim günlerim de
Naz eden güzellerin de senin olsun
Benden önce de bensizdi Çamlıca
Ulu çınarları gizlerdi aşıkları
Laleleri açsın artık parkların
Artık gelmiştir ayrılığın günü

Vay Sarayburnu'ndaki ayak izlerim
Emirgan'da soluklandığım çay bahçelerim
Dikilitaş'ta kalan gözlerim
Artık gelmiştir ayrılığın günü

Neyyir Arıbaş

Yaban Gülü

Sen
Sen var ya, sen
Sen
Bir tanesin.
Güneş gibi her gün doğarsın,
Ay gibi yine, her gün batımı
Gönlümdeki denize düşersin yakamoz gibi
Gün boyu seni yaşarım
Gece boyu rüyalarda buluşurum
Yani hep içimde
Yani hep benimle
Yani kuşatılmış bir vaziyette...

İçimde bir ateş yanar,
Kınar da yanar
Ruhum daraldıkça daralır
Göğsümün üzerinde demirci örsü vardır
Nefes almak zorlaşır
İç çekmek istesem, daha da içlendirir
Gözlerimin buğusu çökmüş çisiler
Melankolik bir çığlıkla seslenir
Sevda diye ona denir

Ben kayayım
Sen deniz
Fırtınası dalga dalga vursun
Fırtınası yaban gülü koksun.

Neyyir Arıbaş

Yapayalnız

Gözlerin gece sanki üzerime gelen
Zalim bir hançer gibi delip geçen
Hiddetli bir dalga gibi dipten gelen
Korkarım, yapayalnız beni bulur.

Hazan yapraklarına bağlandı ömrüm
Deli rüzgarların savurur, götürür
Kıvılcım arar güneş yanmak için
Korkarım, yapayalnız beni bulur.

Görünmez ufukların da ötesindesin
Çözumsuz, cevapsız bilmece gibisin
Sevgi paylaşılınca güzeldir, sen nerdesin?
Korkarım, yalnızlıklar hep beni bulur.

Kayan yıldızlar sönüyor birer birer
Dualar ederim Rabbime, getirsin seni melekler
Sızlayan sözcükler dudaklarımda inciler
Korkarım, yapayalnız beni bulur.

Neyyir Can'ım canımdan oldum gayri
Üç günlük dünyada han'ımdan oldum gayri
Var mı başka bir erdem, sevmekten gayri
Korkarım, yapayalnız beni bulur.

Neyyir Arıbaş

Yaşasın 23 Nisan

Bir tepeden baktı Atam
Düşmanı yurdumuzdan atan
Cumhuriyet'imizi kuran
Yaşasın 23 Nisan

Gün doğdu ovamıza
Bahar geldi dağımıza
Tat geldi yağımıza
Yaşasın 23 Nisan

Yüreği güç dolana
Ne mutlu Türk olana
Yurdumuz yaşasın sonsuza
Yaşasın 23 Nisan

Al bayrağım, vatanım
En değerli varlığım
Bu gün benim bayramım
Yaşasın 23 Nisan

Neyyir Arıbaş

Yıldızlarım

Gökyüzünde yıldızlar pek çoktur
Say deseler sayamam
Uzakta parlayan noktalar
Yıldız desem inanmazlar

Gece gördüğüm ışıltılar
Duygusallığımı hatırlatırlar
Türküler söyleyesim gelir
Henüz daha uyumadan

Oysa olsa gökte yıldızlar
O anda tazelense anılar
Küçük ayı, büyük ayı göz kırpsınlar
Ama bulutlar izin vermez ki!

İşte böyle gecelerde görürüm yıldızları
Yıldız dedimse parlayan noktaları
O ışıltılar yıldız değil,
Ekskavatör'ün lambaları....

Neyyir Arıbaş

z... Babam'dan ' Baymış '

Zarar vermez yabancıya yerliye
Yakıştırmaz hiçbir zaman ihaneti kişiye
Hiç baş kaldırmaz dirliğe düzene
Hatır naz olur Baymış'ın insanı

Misafir sever ikram eder kıskanmaz
Tamahkâr değildir cimriliğe kapılmaz
İyiliğe özenir kötülüğü istemez
Çok cömert olur Baymış'ın insanı

İç yaparken candan çalışır
İyilikte fazilette birbirleri ile yarışır
Hiç kavga etmezler dargın ise barışır
Birbirlerini sever Baymış'ın insanı

Bağlı olur vatanına, hem de dinine
Kapılıp gitmez her lafın, dilin seline
Her zaman sahip çıkar kùltürüne, diline
Namusludur, iffetlidir Baymış'ın insanı

Hemen kanmaz yalan yanlış sözlere
Sevgiyle, ferasetle bakar bütün yüzlere
İslamdır Baha sultanı irşadı üzere
Dosdoğrudur her zaman Baymış'ın insanı

15.03.1999 / Enver ARIBAş

Neyyir Arıbaş

zz...Babam'dan ' Köye Özlem '

Çift odalı bir evimiz
Küçük idi penceremiz
Çömlekti tenceremiz
Ne güzeldi köy hayatı

Mum bulunmaz çıra yakardık
Tenekeye musluk takardık
Kırık ayna bulup takardık
Ne güzeldi köy hayatı

Bazen bulunmaz acı soğan
Üstümüzde yünden yorgan
Mamayı bilmezdi yeni doğan
Ne zevkliydi köy hayatı

Yol parası adında vergi verdik
Pencereye kâğıt bez gerdik
Yere hasır serdik
Ne güzeldi köy hayatı

Heybe ile yük taşırdık
Dağdan dağa yaya aşardık
Kamyonu görünce çok şaşardık
Ne güzeldi köy hayatı

Çelik çomak oyunu kurduk
Çoban koyun kurt olurduk
Asker misali selam durduk
Ne güzeldi köy hayatı

Dağa bayıra çıkarken
Koyun kuzu güderken
Her gün ayağımıza batan diken
Ne zevkliydi köy hayatı

Ağaçtandı maşrapamız
Topraktandı tabağımız
Çok çamur olurdu sokağımız
Ne güzeldi köy hayatı

Kahvehane yoktu köyde
Toplanırdık her bir yerde
Odalarda veya evlerde
Ne zevkliydi köy hayatı

Koyun kuzu meleşirdi
Dam gölgesinde eğleşirdi
Akşamları gider otlaşırdı
Ne zevkliydi köy hayatı

Çam tekne de hamur kardık
Şac üstünde ekmek yaptık

Somun için fırın yaktık
Ne güzeldi köy hayatı

Yola giderdik eşek ile
Çoğu kişi onu da bulamaz bile
Kantarımızdı okka, kile
Ne güzeldi köy hayatı

Kükürdü bulup barut yaptık
Dolma tüfekte ava gittik
Keklik, tavşan vurup yedik
Ne zevkliydi köy hayatı

Cil otundan hasır ördük
Öküzle dönerek döven sürdük
Kağı, sal, araba gördük
Ne güzeldi köy hayatı

Çorap, kazak örer giyerdik
Şaban ile de tarla sürerdik
Daha sonra pulluk gördük
Ne zevkliydi köy hayatı

Kekik, nane toplar yerdik
Çeşit çeşit otlar yerdik
Yüksek dağlardan kar getirirdik
Ne güzeldi köy hayatı

Başta sıtma, verem de çoktu
Bizleri çok kere arı soktu
Doktor yok, ilaç da yoktu
Ne güzeldi köy hayatı

Çıkırık ile iplik büktük
Kalıp yapıp kerpiç döktük
Kazma ile boruk kazdık
Ne zevkliydi köy hayatı

İmece ile yardım vardı
Düşmanlık yoktu, dostluk vardı
Sabır vardı, mertlik vardı
Ne güzeldi köy hayatı

Teyze, hala bilmelisin ki ana
Amca, dayı sanki baba
Ellerini öperdik bayramlarda
Ne güzeldi köy hayatı

Kundura bulunmazdı, giyerdik çarık
Anamın elinde diktiğini, giyerdik işlik
Gün aşırı bulgur pilavı yerdik
Ne güzeldi köy hayatı

Gamlı günlerde bile olurduk mutlu
Unumuz tükenmez çünkü bereketli
Ninemiz ilahi söylerdi dertli dertli
Ne güzeldi köy hayatı

Dedelerimiz metel söylerdi
Herkes onu candan dinlerdi
Nerde kaldı o güzel günlerdi
Ne güzeldi köy hayatı.

29.10.1998

Neyyir Arıbaş

zzz... Babam'dan ' Bunu Hatırla '

Ettiğin yanına kalmaz demişler
Yolda bile bulsa olmaz demişler
Kindar olan dindar olmaz demişler
Can çıkmayınca huy çıkmaz demişler

Ağır taş yerinden kalkmaz demişler
Akan su pislik tutmaz demişler
İşleyen demir pas tutmaz demişler
Haram malda fayda olmaz demişler

Fazla söz yalansız olmaz demişler
Kul azmayınca hak yazmaz demişler
Arpa, ekin, buğday biçmez demişler
Mum dibine ışık vermez demişler

Kaza geliyor demez demişler
Son pişmanlık fayda etmez demişler
Bu fırsatlar geri gelmez demişler
Gevezelik yalansız olmaz demişler

22.03.2005 / Enver ARIBAŞ

Neyyir Arıbaş

zzz... Babam'dan ' Sigara '

Ey sigara sana derim sana
Sen ne sanırsın kendini sen
Seninle dostuz dedin bana sen
Anlamadım fendini senin sigara

Ne renk koydun ne de ses
Kalmadı bende sağlıklı nefes
Pes doğrusu sigara sana pes
Taşırdın sabrımı kahpe sigara

Ağzım kokar, vücudum kurur
Durmaz öksürük tak tak vurur
Kalbim, ciğerim, sağlığım kurur
Sen perişan ettin beni sigara

Derman yok, gözümde büyür yokuş
Kalbim tek atar sıkışık sıkış
Hastalıkla geçer beklide bu kış
Beni bu hale düşüren sensin sigara

Dostuz dedin, böylesi olmaz olsun
Beni kandırdın, sana yazıklar olsun
Bundan böyle seni düşmanlar alsın
Bilesin seni terk ettim seni sigara

02.05.1997 / Enver ARIBAŞ

Neyyir Arıbaş